

KÁROLYI CSABA

AZ ÉS-KVARTETTRŐL

■ Az első ÉS-kvartett 2009. januárjában volt a budapesti Írók Boltjában. 2019-ben a 11. sorozathoz jutottunk el, májusban tartottunk a 76. beszélgetésnél. 2019 októberében kezdjük majd a 12. sorozatot. El szeretném érni a 100-at. Beszélgetőtársaim voltak az évek során: Angyalosi Gergely, Arató László, Bazsányi Sándor, Bárány Tibor, Deczki Sarolta, Gács Anna, Kálmán C. György, Keresztesi József, Margócsy István, Radnóti Sándor, Rácz Péter, Szilasi László, Szilágyi Zsófia, Takáts József, Visy Beatrix és Zelei Dávid. A kvartettek a 33. beszélgetéstől kezdve (mely Csabai László könyvéről szólt) megnézhetők a Youtube-on, az Írók Boltja csatornáján.¹ 2016 januárjában a bolt első és egyben máig egyetlen, kísérleti kiadványaként megjelentette e-könyv formában az első ötven beszélgetést, ez ma is elérhető.²

Akkor írtam egy előszót, amelynek részleteit most próbálok kommentálni. Három és fél év telt el – olyan nagy idő az? Igen, mifelénk igen. Nézzük csak:

„Az Élet és Irodalom irodalomkritikai beszélgetés-sorozatának résztvevői a kortárs magyar irodalom friss kötetei közül választanak minden alkalommal egyet. Az ÉS könyvkritika rovatának szerkesztőjeként vezettem ezeket a beszélgetéseket, három kritikussal elemeztem és értékelem a választott könyvet.”

Alig maradt mára, 2019 őszére Magyarországon olyan fórum, ahol a frissen megjelent irodalmi kötetekről nem a szerzők, a kiadók, hanem független kritikusok beszélgetnek. A párt-

A vita azt mutatja meg, hogy akár a legkiválóbb szakemberek is mennyire másképp látják ugyanazt a művet. Ez arra bátorít minden olvasót, hogy formáljon önálló véleményt.

állami médiában legtöbbször politikailag irányított a figyelem. A kereskedelmi médiában pénzt kérnek a kiadóktól azért, hogy szó essen a könyveikről, és olyankor jön a szerkesztő, a fordító vagy maga a szerző, hogy reklámozza az árut. Ez fontos, de nem kritikai beszéd. A sajtó a propagandát, illetve a könyvajánlót és a fülszöveget összetéveszti a könyvkritikával. Azt hiszi, ezzel le van tudva a dolog. A legvadabb, amikor az adott projekt által pénzelt kritikus beszél kvázi független szakemberként saját cége könyveiről. Ezzel szemben az ÉS-kvartett négy kritikus valóban független, a magánvéleményét mondja el, ha bírál, azért teszi, mert tényleg nem tetszik neki a kötet, ha dicsér, azért teszi, mert valóban úgy gondolja, hogy a könyv jó. Természetesen próbáljuk értékítéletünket alátámasztani érvekkel, elemzéssel. A vita azt mutatja meg, hogy akár a legkiválóbb szakemberek is mennyire másképp látják ugyanazt a művet. Ez arra bátorít minden olvasót, hogy formáljon önálló véleményt. Az eltérő véleményeknek örülök, mert a szabadságunkat jelzik. Az érvelés egymásra figyelő játékszabályai pedig a toleranciát erősítik.

„Az ÉS-kvartett komoly hagyományokra támaszkodik. A Reich-Ranicki-féle német irodalmi kvartett nyomán³ létezett már a Beszélő-kvartett a Kossuth Rádióban és a Beszélő folyóiratban. A JAK szervezésében éveken keresztül Szextett néven rendeztek irodalomkritikai beszélgetéseket a Múcsarnokban, később pedig a Petőfi Irodalmi Múzeumban Pulzus néven hasonlókat (kötetben: Pulzus. Hányat ver a magyar irodalom szíve? Szerkesztette Bárány Tibor, Bíbor Kiadó – JAK, Miskolc–Budapest, 2009), majd a sorozat többek közt a Trafóban is folytatódott. 2008-ban indult az Előhívás, a Litera régebbi műveket felelevenítő sorozata a Nyitott Műhelyben. 2009 óta több új sorozat is szerveződött, nemcsak Budapesten, hanem például Pécsen is.”

Már régóta nincs közszolgálati Kossuth Rádió, Beszélő folyóirat meg pláne nincsen. A JAK is megszűnt. Átalakult a Múcsarnok és a PIM is. A Bíbor Kiadó sem létezik már tudtommal. Ellenben a Trafó, a Nyitott Műhely és a Litera fontosabb, mint valaha. És azóta nemcsak Pécsen, Szegeden is volt már irodalmi kvartett, a FISZ is próbálkozott vele jó darabig *Kritikustusa* címmel. A FUGA-ban pedig építészetkritikai kvartett is volt. Az olyan típusú beszélgetéssorozatnak, mint az ÉS-kvartett, a közszolgálati médiában volna a helye, mégpedig azért, mert közszolgálati funkciót tölt be. Orientálja az olvasót, fölhívja a figyelmet a kortárs magyar irodalom kötetekre, a nemzeti irodalom új alkotásaira. Ráadásul nem üzleti, hanem szakmai céllal, szándékkal. Ha viszont egy kritikai beszélgetésből a kapitalista kiadó profitálni tud, az nem baj, a nemzeti irodalom alkotásai lesznek jobban finanszírozva, ha jobban veszik a kortárs írók könyveit. (Profi kiadók mondják: még az is sokkal jobb, ha bírálják a könyvet, mint ha nem beszélnek róla, sőt, ha kegyetlenül lehúzzák, azonnal megnő iránta az érdeklődés.) Pikó András a Klubrádió egyik utolsó általa vezetett reggeli műsorában fölvetette, milyen jó volna, ha lennének olyan beszélgetések a mai magyar irodalomról, melyekben szakemberek vitatkoznának: íme, ez az, már rég ki van találva.⁴

„Léteznek kritikusok, és létezik a kritika műfaja. Ezzel egyetlen művésznek vagy rajongónak sincs gondja mindaddig, amíg a kritika dicsér. Ha viszont elmarasztal, akkor szokás a kritika műfaját, a kritikus figuráját, a kritikai beszéd létének fontosságát kérdésessé tenni. A művelt közönség tudja, hogy a sajtóban megjelenő kritika értékítéletét nem illik megtámadni, mert »ízlésről nem illik vitatkozni«. Kiélezetebb a helyzet, ha a kritikusok közönség előtt, nyílt színen nyilvánulnak meg. [...] Az ÉS-kvartett beszélgetései nem könyvbemutatók, nem is-

meretterjesztő előadások, hanem olyan szakmai viták, melyeken a résztvevők határozott véleményt fejtenek ki. [...] Nem hiszem, hogy olyan egyszerűen meg lehetne ítélni a kritikai beszédet, miszerint ha egyetértek annak ítéletével, akkor jó a kritikus és jó a beszéd, ha nem értek vele egyet, akkor meg rossz.”

Örök téma a nyiszlett, rosszul öltözött, szemüveges kritikus, aki azért bírál, mert nem tud olyat írni (nem tud olyan színházi, képzőművészeti, zenei, filmes alkotást létrehozni, előadni), mint amiről beszél. A nagy író hét évig dolgozott művén, és jön egy alak, aki egy hét alatt kinyírja a szent alkotást. A kritikusnak olvasni kell tudni a regényt, nem megírni. És egy regényt valóban el lehet olvasni egy hét alatt, viszont célszerű hosszabb ideig dolgozni rajta, kétségtelenül. De nem azért íródik-e meg sok munkával, hogy aztán egy hét alatt elolvassuk? Egy étel is fél napig, netán napokig készül, aztán fél óra alatt megesszük. Az elmarasztaló kritikával szembeni averzió még mindig nagyon erős nálunk, talán az elmúlt rendszer torz viszonyai miatt. Az író személyében érzi magát sértve, ha művét „megtámadják”. Már e kifejezés is beszédes – nem megtámadják, hanem csak azt mondja valaki, hogy ne adj’isten neki nem tetszik. Ez ma már nem feljelentés. És most nem a kicsinyes, személyeskedő, övön alul ütő kritikáról beszélek, hanem a tisztességesen bírálóról. Tisztességesen bírálni, ha ez szükségesnek látszik – ez a kritika egyik legfontosabb feladata, az argumentáció és maga a becsületes bírálat pedig épp azt bizonyítja, hogy a kritikus kellő tiszteletet ad a műnek.

A kritika a párbeszéd műfaja, avagy az kellene hogy legyen. Elméleti emberek gyakran dialógusról papolnak monológjaikban. Az ÉS-kvartett gyakorlati formájában a dialógus eleve adott. A 2000 folyóirat remek *Marginália* rovata volt ehhez hasonló, ahol általában Margócsy István írta a főszöveget, és szerkesztőtársai lábjegyzetekben fűzték hozzá egyetértő vagy nagyon nem egyetértő kommentárjaikat. Aztán ott volt a *Holmi* ötlete, mikor ketten vagy hárman írtak ugyanarról a könyvről, bár ilyenkor nem tudhatnak egymásra reagálni a recenzensek. (Az ÉS-ben is megy a *Ketten egy új könyvről* rovat havonta.) Meg ott a *Látó* remek *Klikkrec* sorozata (főleg Demény Péter és Láng Zsolt beszélget), röviden, pörögve – ezt szereti az olvasó. És a podcast műfajának többes beszélgetős formája is örvendetesen kezd divatba jönni mindenféle fórumokon. A kritika vitát provokál, az egyet nem értés azonban úgy elégáns, ha kölcsönös megértéssel társul. Ez volna a kritikai párbeszéd ideális formája.

„Az ÉS-kvartett pontoz, 1-től 10-ig adhat mindenki pontszámot. Egy könyv összesített pontszáma tehát maximum 40 lehet. A pontot mindig az adott kötet kapja, nem a szerző teljes munkássága. A kritikusok megneveznek egy olyan művet is a 20. századi magyar irodalomból, amelyre 10 pontot adnának. A beszélgetések azal kezdődnek, hogy a kvartett tagjai indokolják a pontszámot, amit adtak. Az is célunk, hogy néhány érdekes kötet kapcsán a mai magyar irodalom sajátosságairól, jelenségeiről, tendenciáiról is szó legyen. [...] A rögzített beszélgetéseket leírom, és rövidített, szerkesztett formában a következő héten megjelennek az ÉS-ben.”

A pontozás csak játék, szoktam mondani. Mégis a különbségek fölfedésére készlet. A pontozást azért találtam ki, hogy az első körben markánsan megfogalmazódjanak az értékítéletek, és ez legyen a kiindulópontja a beszélgetésnek.⁵

Az is hagyomány, hogy a könyveket, amelyekről szó lesz, egyetértéssel választjuk ki. Nem feltétlenül a legjobbakat, hanem azokat, melyekről úgy véljük, hogy érdekes beszélgetés alakulhat ki róluk. Mindig jönnek a kvartettet bíráló megjegyzések: melyik kiadó hányszor szerepel, hány nő, hány férfi szerző kerül sorra, hány fiatal és hány idősebb, hány határon túli. Nehéz ezt kiegyensúlyoz-

ni. A beszélgetésekben részt vevők tágas érdeklődési köre lehet a garancia arra, hogy sokféle mű terítékre kerül.⁶

Eddig a kommentár, és most szeretném 3 ponton az eddigieket kicsit továbbgondolni:

1. A legfrissebb kortárs magyar irodalmi kötetek közül válogatunk, ám amikor róluk beszélgetünk, tekintettel vagyunk a modern magyar irodalom egészére, sőt lehetőségeink szerint a világ általunk ismert irodalmára is. Jogos bírálókat, hogy kevesebb figyelmet fordítunk arra, hogy a világirodalom műveivel összevessük elemzésünk tárgyát. Ellenben kérek minden résztvevőtől egy művet, nagyjából az elmúlt száz év magyar irodalmából, amelyre 10 pontot adna. Ezekhez a művekhez is viszonyítható az a pontszám, melyet az épp megbeszéltek kötet kap. Ez a lista nagyon tanulságos. Személyfüggő persze, de mégis. Kosztolányi, Nádas és Esterházy három művel szerepel, a *Párhuzamos történeteket* hárman említik, és ketten a következőket: *Pacsirta*, *Édes Anna*, *A befejezetlen mondat*, *Iskola a határon*, *Sorstalanság*, *Egy családregény vége*, *Emlékiratok könyve*, *Sinistra körzet*. Az is érdekes, mi nem említődött a tíz év során. A kvartettek nagyrészt szépprózai művekről szólnak, ezért a versesköteteket, esszé- és kritikaköteteket, irodalomtudományi műveket nem figyelembe véve jelzem: feltűnően nem adott eddig senki 10 pontot például Móricz Zsigmond *Erdély*, Füst Milán *A feleségem története*, Szilágyi István *Kő hull apadó kútba*, Lengyel Péter *Macskakő* vagy Esterházy Péter *Harmonia caelestis* című művére, Tamási Áron, Szentkuthy Miklós, Szabó Magda bármely művére, és ki-ki folytathatná a jogos vagy nem jogos tételek felsorolását, most csak véletlenszerű példákat kerestem.⁷

2. A pontozás sokaknak nem tetszik, mondván, hogy meri valaki lepontozni másnak az irodalmi teljesítményét. Honnan veszi ehhez a bátorságot? A kritikus értékítéletet mond, akkor is, ha nem pontoz. Akkor miért ne számszerűsíthetné ítéletét? Gondolom, azt a hozzáértő olvasó is elfogadja, ha a kritikus szóban értékeli a művet. Az értékelés azonban természetesen a magánvéleménye. Másnak pedig más a véleménye. Ezért szép játék ez. Sokszor adtak kollégáim 10 pontot egy-egy műre, de volt, aki sosem adott 10-et, mondván, a 10 pont a már klasszikus, kanonizált műnek jár, idő kell, mire egy alkotásról azt mondhatjuk, remekmű. A kvartett tagjainak nagyjából a fele így járt el, köztük én is, 9 pontnál többet nem adtam frissen született műre. A legkevesebb pontot eddig Kálmán C. György adta (2 pontot Spiegelmann Laura *Édeskevése*re), illetve Radnóti Sándor (3 pontot Lovas Ildikó *A kis kavicsára*). Gyakorta előfordult a 4 pont is (Spiegelmann, Lovas, Kepes, Bencsik, sőt Poós, Péterfy, Térey és Spiró művére). A 10 ponttal sem mindenki fukarkodott (kapott 10-et Bodor, Szécsi, Oravecz, Tompa, Garaczi, Péterfy, Borbély, Kun, Závada, Esterházy, Márton, Krasznahorkai, Nádas egy-egy recenzeált műve).⁸

3. A választott könyvek listája természetesen nem tükrözi, nem tükrözheti a kortárs magyar irodalom egészét. Mint már említettem, főleg az elbeszélő prózai művek dominálnak. Ennek több oka van. Egyrészt legtöbbször (köztük én is) főleg ezzel foglalkozunk. Másrészt szerintem egy kritikai beszélgetésben könnyebb prózai művet (kiváltképp regényt) négy résztvevőnek tárgyalnia, mint verseskötetet, jobban meg lehet fogni, jobban lehet ilyen helyzetben elemezni, könnyebben lehet róla vitatkozni. Ezt a föltevést szerintem az eddigi gyakorlat megerősítette. A mostanáig „szétcincált” 76 mű listája szerintem önmagáért beszél. Néhány mű különösen érdekes megvilágításba helyeződött a beszélgetés által, pél-

dául Térey János *Protokoll*, Borbély Szilárd *Nincstelenség*, Esterházy Péter *Esti*, illetve *Egyszerű történet vessző száz oldal – a Márk-változat*, Zoltán Gábor *Orgia*, Nádas Péter *Világló részletek*, Krasznahorkai László *Báró Wenckheim hazatér*, Papp Sándor Zsigmond *Gyűlölet*, Tompa Andrea *Omerta* vagy, mondjuk, Krusovszky Dénes *Akik már nem leszünk sosem* és Bartók Imre *Jerikó épül* című munkája.

Az ÉS-kvartett azért van, hogy lehetőleg minél érdekesebb megvilágításba kerüljenek a most születő magyar irodalmi művek, és hogy beszéljünk róluk minél többet.

■ JEGYZETEK

1. Az első videofelvétel: <https://www.youtube.com/watch?v=ljVLBn4AWXE> – 2013. május 24-én készült el, Csabai László *Szindbád Szibériában* című regényéről (2019. aug. elsejéig 535 megtekintése volt). Általában 500-2000 megtekintés a jellemző egy-egy videó esetében, de például 2400 körül jár az Esterházy Péter, 2500 körül a Dragomán György és a Nádas Péter könyvről szóló beszélgetés felvétele, 3100-an nézték meg idáig a Borbély Szilárd kötetéről szóló videót.

2. ÉS-KVARTETT 2009–2015 – Károlyi Csaba ötven irodalomkritikai beszélgetése. Résztvevők: Angyalosi Gergely, Bárányi Tibor, Bazsányi Sándor, Deczki Sarolta, Gács Anna, Kálmán C. György, Keresztesi József, Margócsy István, Radnóti Sándor, Szilágyi Zsófia, Szilasi László, Takáts József, Visy Beatrix. Terítéken az elmúlt évek ötven fontos magyar irodalmi kötete, többek közt Bodor Ádám, Csaplár Vilmos, Darvasi László, Dragomán György, Esterházy Péter, Garaczi László, Grecsó Krisztián, Kántor Péter, Péterfy Gergely, Rakovszky Zsuzsa, Spiró György, Szilasi László, Tompa Andrea, Tóth Krisztina könyve. <http://www.irokboltja.hu/?t=productoverview&kod=11182664>

3. A Das Literarische Quartett a ZDF (a 2. német tévécsatorna) műsora volt. 1988. március 25-től 2001. december 14-ig ment, Marcel Reich-Ranicki vezetésével. Összesen 385 (!) könyvről beszélgettek. 2015 októberében az adást újraindították, többek közt Thea Dorn részvételével, de az csak 2016 decemberéig tartott. A műsort általában 70-90 ezer ember nézte, de volt olyan, amelyet másfél millióan láttak. Fölvitte az eladott példányszámokat. Általában a fiatal írók kaptak kemény bírálatot, de néha befutottak is (Günter Grass, Martin Walser, Peter Handke). Reich-Ranicki általában úgy érvelt a befutottaknál, hogy a nagyszerű művek után hogy lehetett ilyen vacakot írni. Ha szétkapott egy könyvet, általában azzal zárta, hogy el kell mondania, van azért benne egy nagyszerű rész, az világirodalmú rangú, megmondta, melyik az, lelkesen és csillogó szemekkel, majd így fejezte be: de az csak háromnegyed oldal. (Weiss János összefoglalója alapján). A franciáknál a leghíresebb, legnépszerűbb ilyen műsor az *Apostrophes* című volt (nagyjából 1975–1990 között), Bernard Pivot vezette az Antenne 2 tévéen, néha négy-öt író volt benne, néha csak egy. Utána 10 évig csinálta a *Bouillon de culture*-t, az már nem csak irodalomról szólt. (Angyalosi Gergely közlése alapján).

4. „Ma reggel a Klubrádióban a 7 órás hírek előtt arról beszélgetett Pikó András és Kovács M. Veronika, hogy az olvasás népszerűsítése céljából nagyon kellenének olyan beszélgetések, melyekben kritikusok, szakemberek vitatkoznak irodalmi kötetekről. De hát az ÉS-kvartett pl. pont ilyen!” Lásd a 2019. május 29-i bejegyzést és a 83 hozzászólást (köztük Kálmán C. György, Széchenyi Ágnes, Dragomán György, Vlasic Sarolta, Nagy Gabriella, Végső Zoltán kommentjét) itt: <https://www.facebook.com/csaba.karolyi.3990/posts/127461861784175>

5. Itt egy régebbi kimutatás a pontozásról, csak az első 50 beszélgetés alapján:

<https://www.es.hu/cikk/2016-01-14/eshu/otven-es-kvartett-galeria.html>

Az ÉS-kvartett tagjai a legjósziúbbtól a legszigorúbbig – az adott pontjaik átlaga alapján (zárójelben, ki hányszor szerepelt):

1. Szilasi László 8,25 (8)
2. Deczki Sarolta 8,00 (6)
3. Bárányi Tibor 7,94 (17)
4. Bazsányi Sándor 7,88 (9)
5. Gács Anna 7,66 (15)
6. Visy Beatrix 7,44 (9)
7. Keresztesi József 7,37 (8)
8. Szilágyi Zsófia 7,37 (16)
9. Angyalosi Gergely 7,00 (14)
10. Radnóti Sándor 7,00 (12)
11. Károlyi Csaba 6,90 (50)
12. Kálmán C. György 6,64 (14)
13. Margócsy István 6,47 (19)
14. Takáts József 6,33 (6)

Tehát megdőlt az az elmélet, hogy Bazsányi Sándor a legjósziúbb, és az is, hogy Károlyi Csaba a legszigorúbb, persze sokat számít az is, ki hányszor szerepelt, és pl. Radnóti Sándor kétféle stratégiát követett (egy szigorú és egy megengedőt).

6. Itt a lista: <https://www.es.hu/cikk/2018-10-10/eshu/es-kvartett.html>

A könyvek, amelyek eddig a beszélgetések témái voltak, a beszélgetések sorrendjében (zárójelben az összesített pontszám):

1. Spiegelmann Laura: *Édeskevés* (16)
2. Krasznahorkai László: *Seiobo járt odalent* (29)

3. Balázs Attila: *Kinek Észak, kinek Dél* (28)
4. Péterfy Gergely: *Halál Budán* (24)
5. Csaplár Vilmos: *Hitler lánya* (29)
6. Kukorelly Endre: *Ezer és 3* (27)
7. Kemény István: *Kedves Ismeretlen* (28)
8. Darvasi László: *Virágzabálók* (33)
9. Tóth Krisztina: *Hazaviszlek, jó?* (32)
10. Poós Zoltán: *A szív határai* (24)
11. Garaczi László: *Arc és hátraarc* (35)
12. Kondor Vilmos: *A budapesti kém* (25)
13. Szvoren Edina: *Pertu* (31)
14. Esterházy Péter: *Esti* (34)
15. Spiró György: *Tavaszi Tárlat* (23)
16. Szilasi László: *Szentelek hárfája* (26)
17. Térey János: *Protokoll* (22)
18. Lovas Ildikó: *A kis kavics* (15)
19. Rakovszky Zsuzsa: *VS* (28)
20. Láng Zsolt: *Bestiárium Transylvaniae IV A föld állatai* (26)
21. Grecsó Krisztián: *Mellettem elférez* (30)
22. Bodor Ádám: *Verhovina madarai* (34)
23. Papp Sándor Zsigmond: *Semmi kis életek* (27)
24. Fehér Béla: *Kossuthkifli* (27)
25. Kepes András: *Tövispuszta* (22)
26. Márton László: *M. L., a gyilkos* (32)
27. Péterfy Gergely: *Örök völgy* (28)
28. Baráth Katalin: *A borostyán hárfá* (29)
29. Parti Nagy Lajos: *Fülkefor és vidéke* (31)
30. Kántor Péter: *Köztünk maradjon* (35)
31. Kácsor Zsolt: *Rettenetes Vlagyimír* (24)
32. Oravecz Imre: *Kaliforniai fűj* (34)
33. Csabai László: *Szindbád Szibériában* (31)
34. Tompa Andrea: *Fejtől s lábtól* (34)
35. Borbély Szilárd: *Nincstelenség* (33)
36. Tóth Krisztina: *Akvárium* (31)
37. Kun Árpád: *Boldog Észak* (35)
38. Szécsi Noémi: *Gondolatolvasó* (33)
39. Bereményi Géza: *Vadnai Bébi* (24)
40. Szilasi László: *A harmadik híd* (32)
41. Závada Pál: *Természetes fény* (32)
42. Péterfy Gergely: *Kitömött barbár* (34)
43. Esterházy Péter: *Egyszerű történet vessző száz oldal - a Márk-változat* (31)
44. Rakovszky Zsuzsa: *Szilánkok* (24)
45. Dragomán György: *Máglya* (27)
46. Kiss Tibor Noé: *Aludnod kellene* (30)
47. Péntek Orsolya: *Az Andalúz lányai* (29)
48. Nádasdy Ádám: *A vastagbőrű mimóza* (32)
49. Győre Balázs: *Halálom után eltűzelni!* (29)
50. Schein Gábor: *Svéd* (30)
51. Garaczi László: *Wünsch híd* (29)
52. Oravecz Imre: *Távozó fa* (34)
53. Bartis Attila: *A vége* (21)
54. Végel László: *Balkáni szépség* (31)
55. Danyi Zoltán: *A dögeltakarító* (33)
56. Zoltán Gábor: *Orgia* (27)
57. Milbacher Róbert: *Szűz Mária jegyese* (28)
58. Kun Árpád: *Megint hazavárunk* (31)
59. Bencsik Orsolya: *Több élet* (22)
60. Márton László: *Hamis tanú* (33)
61. Krasznahorkai László: *Báró Wenckheim hazatér* (32)
62. Nádas Péter: *Világoló részletek* (38)
63. Vida Gábor: *Egy dadogás története* (30)
64. Tompa Andrea: *Omerta* (34)
65. Szijj Ferenc: *Növényolimpia* (26)
66. Szeifert Natália: *Az altató szerekről* (30)
67. Totth Benedek: *Az utolsó utáni háború* (23)
68. Papp Sándor Zsigmond: *Gyűlölet* (30)
69. Oravecz Imre: *Ókontri* (35)

71. Tolnai Ottó: *Szeméremékszerek* (29)
 72. Krusovszky Dénes: *Akik már nem leszünk sosem* (29)
 73. Bartók Imre: *Jerikó épül* (28)
 74. Papp-Zakor Ilka: *Az utolsó állatkert* (31)
 75. Kemény István: *Nilus* (34)
 76. Kálmán Gábor: *Janega Kornél szép élete* (26)
 7. Amire 10 pontot adnánk:
 Ady Endre: *Új versek* (Bazsányi Sándor)
 Baka István: *Sztyepan Pehotnij testamentuma* (Bazsányi Sándor)
 Barnás Ferenc: *A kilencedik* (Szilágyi Zsófia)
 Bodor Ádám: *Sinistra körzet* (Angyalosi Gergely, Visy Beatrix)
 Darvasi László: *Virágzabálók* (Radnóti Sándor)
 Centauri: *Jégvágó* (Bárány Tibor)
 Déry Tibor: *A befejezetlen mondat* (Radnóti Sándor, Szilasi László)
 Déry Tibor: *Ítélet nincs* (Károlyi Csaba)
 Esterházy Péter: *Fuharosok* (Arató László)
 Esterházy Péter: *Függő* (Károlyi Csaba)
 Esterházy Péter: *Termelési-regény* (Kálmán C. György)
 Kertész Imre: *Sorstalanság* (Károlyi Csaba, Margócsy István)
 Kosztolányi Dezső: *Édes Anna* (Kálmán C. György, Takáts József)
 Kosztolányi Dezső: *Esti Kornél* (Károlyi Csaba)
 Kosztolányi Dezső: *Pacsirta* (Bazsányi Sándor, Szilágyi Zsófia)
 Krúdy Gyula: *Napraforgó* (Margócsy István)
 Mátyás Iván: *Magukra maradtak* (Károlyi Csaba)
 Mátyás Iván: *Mi az, öreg?* (Károlyi Csaba)
 Márton László: *Árnyas főtca* (Bárány Tibor)
 Mészöly Miklós: *Az atléta halála* (Károlyi Csaba)
 Móricz Zsigmond: *Az Isten háta mögött* (Szilágyi Zsófia)
 Nadas Péter: *Egy családregény vége* (Visy Beatrix, Kálmán C. György)
 Nadas Péter: *Enlékiratok könyve* (Gács Anna, Károlyi Csaba)
 Nadas Péter: *Párhuzamos történetek* (Deczki Sarolta, Károlyi Csaba, Rácz Péter)
 Oravecz Imre: *Halászember* (Szilágyi Zsófia)
 Ottlik Géza: *Iskola a határon* (Károlyi Csaba, Keresztesi József)
 Rakovszky Zsuzsa: *A kígyó árnyéka* (Gács Anna)
 Rubin Szilárd: *Csirkejáték* (Keresztesi József)
 Spiró György: *Az Ikszek* (Bárány Tibor, Margócsy István)
 Szabó Lőrinc: *Té meg a világ* (Margócsy István)
 Szécsi Noémi: *Kommunista Monte Cristo* (Bárány Tibor)
 Szvoren Edina: *Pertu* (Bárány Tibor)
 Tar Sándor: *A mi utcánk* (Deczki Sarolta)
 Weöres Sándor: *Psyché* (Takáts József)

8. A legtöbb összpont:

- Nadas Péter 38 (*Világló részletek*)
 Garaczi László 35 (*Arc és hátraarc*)
 Kántor Péter 35 (*Köztünk maradjon*)
 Kun Árpád 35 (*Boldog Észak*)
 Esterházy Péter 34 (*Esti*)
 Kemény István 34 (*Nilus*)
 Bodor Ádám 34 (*Verhovina madarai*)
 Oravecz Imre 35, 34, 34 (*Ókontri, Kaliforniai fűrj, Távozó fa*)
 Péterfy Gergely 34 (*Kitömött barbár*)
 Szvoren Edina 34 (*Verseim*)
 Tompa Andrea 34, 34 (*Fejtől s lábtól, Omerta*)

A legkevesebb összpont:

- Bereményi Géza 24 (*Vadnai Bébi*)
 Kácsor Zsolt 24 (*Rettenetes Vlagyimír*)
 Péterfy Gergely 24 (*Halál Budán*)
 Poós Zoltán 24 (*A szív határai*)
 Rakovszky Zsuzsa 24 (*Szilánkok*)
 Spiró György 23 (*Tavaszi Tárlat*)
 Tóth Benedek 23 (*Az utolsó utáni háború*)
 Bencsik Orsolya 22 (*Több élet*)
 Kepes András 22 (*Tövüspusztá*)
 Térey János 22 (*Protokoll*)
 Bartis Attila 21 (*A vége*)
 Spiegelmann Laura 16 (*Édeskevés*)
 Lovas Ildikó 15 (*A kis kavics*)